

OPŁOKIWAĆ (1) *vb impf*

opłokiwać a. opłokować.

Pierwsze o prawdopodobnie jasne, drugie prawdopodobnie pochylone (tak w opłokać się).

praes 1 sg opłókuję. ◇ [imp 2 sg opłókuj. ◇ part praes act opłokując.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. opłókać.

Splukiwać, omywać czym: [tá woda korzeniowe pory zimnem lwym zámyka/ nie dopuřczáiac im otwarczenia ku żywności/ y owřzem ielzcze opłokuiąc oddala od korzenia żywność ktora się przy nim zgromadza. Cresc 1571 84.]

W przen:

Zwrot: »opłokiwać łzami«: W tobie/ moy Pánie/ mam nádzieię swoię/ A przetoż ofiáruię/ Ządzą/ y z nią myśl moię/ Y te dziś opłokuię Lzami/ pokuty ktora w łercu czuię. GrabowSet Lv.

[»opłokiwać wodą«: Ale ią [fasę] wodą opłokuy/ á káżdą ráżą [!] łzpuntem fáfę zát kay SienHerb 621a.]

Synonimy: obmywać, omywać.

Formacje współrdzenne cf PŁOKAĆ.

AW